

Datum: 10.12.2019

Medij: Dnevnik

Rubrika: Kultura

Autori: Redakcija

Teme: UJVIDEKI SZINHAZ / Novosadsko pozorište

Napomena:

Površina: 284

Naslov: Шоу-програм

Strana: 11

МЈУЗИКЛ „КОСА“ У ПОЗОРИШТУ МЛАДИХ

Шоу-програм

Рат у Вијетнаму, рат на Куби, ратови у Панами, Афганистану, Ираку... Иако списак ратова Сједињених Држава никад не би био потпун, као ни појам демократије који они њима "ослобађају", јасно је да легендарним делом "Коса" превладава дух борбе, побуне против устаљених норми.

Мјузикл Џерома Рагнија и Џејмса Радоа, касније и филм Милоша Формана, у представи "Коса", у режији Петера Телихаја и продукцији Позоришта младих, Новосадског позоришта и Центра за развој визуелне културе, а по адаптацији текста Роберта Ленарда, која не потенцира појединачне околности, колико универзална значења, много је ближа филму. А у њему, подсетимо, Клод Буковски младић из провинције, регрутован за Вијетнамски рат, у сусрету са групом њујоршких слободарски настројених младића и девојака (некадашњих хипика), услед љубавне перипетије са Шилом, бива замењен Бергером, који у том рату и гине.

Од експлицитних тема "Косе" - нудизам, сексуалне слободе, дрога, пацифизам, очување природе, религија, астрологија - у актуелној представи је већина ублажена или приказана имплицитно. Актуелизација се наслуђује у епилогу представе, појавом Бергера у сакоу, са наочарима, шалом/ марамом и фенси торбом, што би, тобоже, могло да говори нешто о улози савременог интелектуалца - хипстера, у заврзлама нововековних друштвених игара моћи. Такође, једна од виднијих интервенција је на плану сцене када група хипика упада на кућну забаву добростојећих, висококотираних Њујорчана (Шилиних родитеља), где прави дармар. У представи, та сцена се одиграва у позоришту, где се игра Шекспиров "Хамлет". Дакле, позориште постаје место сукоба друштвених сила, а дилема данашњег младог човека, је л', "Бити или не бити?"

Ако се спомене податак да је на премијери у Новом Саду присуствовао глумац Џон Севиц, Буковски из Формановог филма, онедавно иницијатор филмског фестивала у Сомбору, да је умало са сцене током биса отпевао завршну нумеру "Дај нам сунца" (*Let the Sunshine In*), онда представа и има чиме да се "похвали". Међутим, извлачећи ствари из контекста, као ону да је Севиц у изјави за медије представу назвао шоу, не да се много помоћи евидентној чињеници да она није ништа друго до оно што та реч у нашем језику буквално значи - забавни програм.

фото: Позориште младих

„Косу“ режирао Петер Телихаји, гост из Мађарске

Чак и то, чињеница да је Мекдермотова музика бенда који као корепетитор и музичар на новосадској сцени води Адам Клем звучала сјајно, поготово кад је нумере певала Јудит Ласло, да "шоу" има своје шарене и лепршаве моменте, не може допринети потпуном разочарењу када је реч о дубљим нивоима дела "Коса", политичком и друштвеном контексту на првом месту, а затим и драмским плановима ликова, мотивације и односа међу њима. А кад још узмемо у обзир, и поред (неопходног) предзнања да је представа копродукција позоришта у којем се говори мађарски и позоришта у којем се говори српски, то да Шила и њен момак Стив говоре мађарски, за разлику од свих осталих актера који говоре српски (док су сонгови до последњег доминантно изворни, на енглеском), како би то, наопако било, могло да се протумачи (као да ратова није било и овде)?!

Игор Бурић

